

CAPIT.II - TRADIȚII ȘI OBICEIURI AMERICANE

A.- OBICEIURI AMERICANE POPULARE

Fiecare popor are obiceiurile sale. Multitudinea acestora ajută la crearea unei identități și la deosebirea popoarelor unele de altele. Fiecare dintre noi se poate gândi la cel puțin o astfel de particularitate legată de o anumită națiune. Englezii au obiceiul de a servi ceaiul de la ora cinci în fiecare zi, australienilor le place să pregătească grătare cu orice ocazie în timp ce dansurile irlandeze sau muzica scoțiană sunt tot atât de bine cunoscute în lume. Acestea sunt doar câteva exemple care ne ajută să înțelegem mai bine cum permit obiceiurile ieșirea din anonim.

În timp ce unele dintre aceste obiceiuri sunt transmise din generație în generație, altele sunt preluate din cu totul alte părți ale lumii. Influența mâncării orientale este un exemplu bun în acest caz. Iar dacă vine vorba de preluarea obiceiurilor și răspândirea acestora în lume, există o națiune care a influențat puternic fiecare sector al vieții oamenilor de-a lungul anilor – America. Poporul american atât de divers și deschis a avut cu siguranță un impact asupra omenirii încă din trecut. Ei ne-au deschis orizonturi noi în ceea ce privește mâncarea, muzica, filmele, stilul vestimentar și ne-au împrumutat din binecunoscutele lor tradiții.

Cum influențează America restul lumii

Nu există îndoială asupra faptului că America este o superputere. Statele Unite ale Americii au sisteme performante în toate domeniile. Mulți consideră că obiceiurile preluate de la americani sunt în general nesănătoase, dar există multe aspecte pozitive care nu sunt luate în calcul.

Chiar și în momentul de față există multe persoane care decid să își părăsească țara natală în favoarea Americii. De ce? Ei bine, pentru că America are un potențial mult mai mare de îndeplinire a obiectivelor. Visul american a ajutat la formarea multor celebrități cu renume mondial. Pe lângă acest lucru, America are o economie extrem de dezvoltată. Acest avantaj îi face pe mulți să viseze la o viață peste ocean.

Pe de altă parte, unul dintre cele mai importante aspecte este inovația constantă pe care o primim din partea Americii. Unele dintre cele mai importante companii tehnologice au sediul în America. Timp de multe decenii Statele Unite s-au îngrijorat în legătură cu dependența de energia electrică. Însă acest lucru s-a schimbat în momentul în care dezvoltarea din domeniul hidraulic i-a transformat în cei mai mari producători de petrol și gaze naturale.

Adaptarea stilului vestimentar

Este greu să ne imaginăm o viață fără denim. Materialul acesta are o istorie de mai bine de 500 de ani și a apărut inițial în Europa, în Italia mai exact. La acea vreme materialul botezat „jean” era purtat de către pescarii din Genova. Materialul, din care erau

confeccionați, pantalonii era unul foarte gros și era atât de apreciat datorită faptului că era greu de murdărit și foarte rezistent în timp.

Ceva vreme mai târziu americanii au împrumutat țesătura și i-au denumit mai apoi „jeans”.

Succesul blugilor a atins apogeul în momentul în care bavarezul Levi Strauss se mută în America și își deschide un atelier de textile. Articolul creat a strâns repede simpatia minerilor, iar mai apoi a crescătorilor de vite, agricultorilor și zilierilor americani. De atunci au apărut și modele dedicate femeilor iar restul a devenit istorie. Curând blugii au fost

apreciați în tot restul lumii iar producția lor se realiza la scară largă.

Sectorul vestimentar este influențat și în zilele noastre de felul în care americanii se îmbracă. Cele mai mari case de modă își iau inspirația din felul în care americanii se îmbracă pe stradă. Elementele sunt preluate din diverse cartiere cunoscute sau nu atât de populare și sunt combinate mai apoi în funcție de imaginația designerului.

Diversificarea preparatelor culinare

Când spunem America, unul dintre primele gânduri care ne trec prin minte este legat de bucătăria acestei țări. Bineînțeles că mâncarea de tip fast food este și ea considerată ca făcând parte din gastronomia acestui popor, dar există multe alte preparate care sunt la fel de delicioase.

Diversificarea preparatelor culinare

Când spunem America, unul dintre primele gânduri care ne trec prin minte este legat de bucătăria acestei țări. Bineînțeles că mâncarea de tip fast food este și ea considerată ca făcând parte din gastronomia acestui popor, dar există multe alte preparate care sunt la fel de delicioase.

Până și în țara noastră există mâncăruri importate sau preparate care au fost „americanizate”. Clasica rețetă de macaroane cu brânză este la ora actuală un preparat foarte des întâlnit pe mesele americanilor. Acest tip de mâncare a apărut undeva în anul 1824 și pentru ca preparatul să iasă delicios ajung doar trei ingrediente: paste, unt și brânză Cheddar.

Hamburgerul sau hotdogul pot fi cumpărate aproape la tot pasul oriunde în lume. Sunt o gustare rapidă și savuroasă care face parte din bucătăria stradală. Până și deserturile au fost introduse în gastronomia altor țări. Rețeta veche de 100 de ani de banana split este un deliciu. La fel sunt și celebrele gogoși, clătite americane, plăcinta cu măr sau tarta cu lime.

Obiceiuri americane

America este o țară foarte bogată din punct de vedere cultural. Poate acesta a fost și unul dintre motivele pentru care atât de multe obiceiuri au devenit populare în toată lumea. Există foarte multe activități și tradiții care vin din America. Având în vedere că Statele Unite ocupă o suprafață atât de mare, fiecare parte a influențat la un moment dat restul lumii. Unele dintre acestea sunt populare pentru stilul de muzică, așa cum este county, de exemplu. Altele pentru mâncare, festivaluri sau activități de natură diferită. Așa cum multă lume știe, jocul

celebru Texas Hold'em vine din Texas. Vestul sălbatic al Texasului a brevetat acest joc în anii 1900 și de atunci s-a răspândit peste tot în lume.

Pe lângă mâncare, poporul american ne-a împrumutat și câteva tradiții pe care le-am preluat ca atare. Un prim astfel de exemplu este sărbătoarea Halloween care este celebrată în fiecare an în 31 octombrie. La această dată oamenii își pun costume pentru a speria spiritele cele rele. Alte obiceiuri care se practică cu această ocazie sunt sculptatul dovlecilor, mersul la colindat pentru a primi dulciuri și decorarea casei.

Nu în ultimul rând, trebuie menționat și celebrul Black Friday care a revoluționat lumea cumpărăturilor. Dacă acum câțiva ani ne uitam la televizor și vedeam oameni din America care iau cu asalt magazinele pentru a cumpăra produse la reducere, în prezent vedem acest lucru și la noi în țară. Singura diferență ar fi faptul că acum reducerile au loc cu preponderență în mediul online.

Stiluri muzicale de toate tipurile

Nu este un secret faptul că muzica country western provine din America. Fiecare melodie de acest tip ne amintește de locuitorii din regiunea sudică a statelor unite, și anume cowboy. Acest stil constă dintr-o variație de balade cu melodii dansante. Instrumentul predominant este chitara. Muzica de țară a apărut prin anii 1920. Pe parcursul acestui deceniu s-au valorificat mai mulți muzicieni. Între anii 1930 și 1940 radiourile ofereau adevărate spectacole de muzică country. De atunci și până în prezent omeni din toată lumea au prins simpatie pentru acest tip de muzică.

Muzica latino-americană a căpătat o priză la public din ce în ce mai mare în ultimii ani. Versurile în limba spaniolă care vorbesc de cele mai multe ori despre dragoste îi fac pe oameni să se identifice cu emoțiile redade. Cultura muzicală a mai multor țări a integrat cu succes stilul latino-american. Mai mult de atât, dansurile pasionale sunt un lucru foarte comun la petreceri.

Cultura americană este una foarte bogată. De aceea, influența acestui popor asupra lumii este mult mai mare decât ne-am putea imagina. Felul în care oamenii se îmbracă, stilul de viață, muzica ascultată și gastronomia au fost influențate puternic de diverse curente provenite de peste ocean. Unii sunt de părere că introducerea obiceiurilor străine nu este un lucru tocmai bun în ceea ce privește păstrarea autenticității unui

popor. Totuși, lumea în care trăim ne permite să ne inspirăm din felul în care trăiesc și alte popoare și să împrumutăm doar lucrurile benefice.

1.- LUMEA NOUĂ

Lumea Nouă este un teritoriu geografic al globului terestru, care cuprinde America de Nord, America de Sud și Oceania, inclusiv Australia. Acest termen este folosit din secolul al XVI-lea și se referea pe atunci la teritoriile descoperite dincolo de Oceanul Atlantic (în America). Această denumire se opune Lumii Vechi, care include Europa, Africa și Asia

Descoperirea Americii este un eveniment în urma căruia locuitorii din Lumea Veche au descoperit America, sau Lumea Nouă, constituită din două continente. Amerindienii au pătruns în această parte a lumii cu circa 25000 de ani î.e.n. Leif Eriksson a ajuns primul în America de Nord (fără a considera și Groenlanda) în jurul anului 1000. Cristofor Columb a făcut patru expediții în America de Nord la sfârșitul secolului al XV-lea, dar el considera că a ajuns în Asia. Ulterior, cartograful german Martin Waldseemüller a numit noua regiune a lumii America, în cinstea lui Amerigo Vespucci.

Descoperiri din Evul Mediu

Oficial, Cristofor Columb a descoperit America, dar există dovezi conform cărora vikingii au fost primii care au descoperit teritoriul american, ei pășind pe aceste meleaguri cu cinci secole înainte de Cristofor Columb, descoperind mai întâi Groenlanda, la sfârșitul secolului al X-lea, sub conducerea lui Erik cel Roșu, iar apoi sub conducerea lui Leif Eriksson (fiul lui Erik cel Roșu), au debarcat pe coasta sudică a Golfului Sfântul Laurențiu.

Ziua Memorialului

Morminte de la Cimitirul Național Arlington împodobite cu drapele americane de Memorial Day (Ziua Memorială sau Ziua Eroilor) este o sărbătoare oficială la nivel federal în Statele Unite ale Americii, fiind sărbătorită în ultima zi de luni din mai (27 mai în 2024). Denumită în trecut și Decoration Day, ea comemorează soldații americani care au murit în luptă sau în serviciul militar. A fost introdusă la început pentru a cinsti soldații unioniști uciși în Războiul Civil American – dar după Primul Război Mondial a fost extinsă la o cinstire a americanilor care au murit în orice război.

Memorial Day marchează adesea începutul sezonului vacanțelor de vară, care se termină odată cu Labor Day.

Început ca ritual de amintire și reconciliere după Războiul Civil, până la începutul secolului al XX-lea, Memorial Day a devenit o ocazie pentru amintirea morților, oameni obișnuți vizitând mormintele rudelor lor decedate, indiferent dacă au fost sau nu militari și dacă au murit sau nu în războaie.

A devenit și un weekend prelungit, dedicat din ce în ce mai mult cumpărăturilor, întrunirilor de familie, spectacolelor

cu artificii, mersului la plajă și evenimentelor media cum ar fi cursa automobilistică Indianapolis 500, ținută de Memorial Day începând cu 1911.

ISTORIE

Până în 1865 practica decorării mormintelor soldaților era deja răspândită în statele din Nord. Prima aniversare oficială a avut loc la Waterloo, New York la 5 mai 1866, și în anii ce au urmat. Prietenia dintre generalul John Murray, un distins cetățean al satului Waterloo, și generalul John A. Logan, care au atras atenția la nivel național asupra evenimentului, a fost și ea, probabil, un factor de răspândire a sărbătorii. La 5 mai 1868, în calitate de comandant al Marii Armate a Republicii – organizația veteranilor din Nord ai Războiului Civil – Logan a dat o proclamație ca „Decoration Day” să fie sărbătorită în toată țara. Ea s-a sărbătorit pentru prima oară la 30 mai în același an; data a fost aleasă pentru că nu era aniversarea niciunei bătălii.

În 1868 s-au ținut evenimente la 183 de cimitire din 27 de state, iar în 1869, la 336. Statele din Nord au adoptat repede sărbătoarea; Michigan a făcut din „Decoration Day” sărbătoare oficială a statului în 1871 iar până în 1890 toate statele din Nord i-au urmat exemplul. Ceremoniile erau susținute de Women's Relief Corps, organizație cu 100.000 de membri. Până la 1870, rămășițele a aproape 300.000 de soldați uniști morți fuseseră înhumate în 73 de cimitire naționale,

află mai ales în Sud, în preajma câmpurilor de bătălie. Cele mai celebre astfel de cimitire sunt Cimitirul Național Gettysburg din Pennsylvania și Cimitirul Național Arlington de lângă Washington.

Discursul de Memorial Day a devenit o ocazie pentru veterani, oameni politici și reprezentanți ai clerului să comemoreze războaiele – și la început să reamintească atrocitățile comise de inamic. Ei au amestecat religia cu naționalismul festivist și au oferit oamenilor un mijloc de a-și înțelege istoria în termeni de sacrificii pentru o țară mai bună, mai aproape de Dumnezeu. Persoane de toate credințele se alăturau și se arăta adesea că soldații de origine germană și irlandeză deveniseră americani adevărați prin „botezul sângelui” pe câmpul de luptă. Până la 1880, ranchiuna dispăruse și discursurile au început să comemoreze eroii ambelor tabere. Până în anii 1950, tema a devenit excepționalismul american și datoria americanilor de a apăra libertatea oriunde în lume.

În Sud

La Charleston, Carolina de Sud, în 1865, sclavii africani eliberați au sărbătorit la Washington Race Course, unde astăzi se află Hampton Park. Locul a fost folosit temporar de către Confederație drept lagăr de prizonieri de război uniuniști în 1865, și ca groapă comună a soldaților uniuniști care au murit acolo. Imediat după încetarea ostilităților, negrii au exhumat cadavrele din gropile comune și le-au reînsmormântat în morminte individuale. Ei au construit un gard în jurul cimitirului cu un arc la intrare și l-au declarat cimitir al Uniunii. La 1 mai 1865, o mulțime de până la zece mii de oameni, în mare parte negri, inclusiv 2800 de copii, s-a adunat acolo pentru o comemorare ce a inclus cântece, slujbe de pomenire și un picnic.

Începând cu 1866, statele din Sud au ținut și ele propriile sărbători Memorial Day, între 26 aprilie și jumătatea lui iunie. Ziua de naștere a președintelui confederat Jefferson Davis, 3 iunie, a devenit sărbătoare în 10 state până în 1916. În tot Sudul, s-au înființat asociații care să înființeze și să îngrijească cimitire permanente ale soldaților confederați, să organizeze ceremonii comemorative, să sponsorizeze monumente ca mijloc permanent de amintire a tradiției Confederației.

Primele comemorări ale Memorial Day în fostele state ale Confederației erau ocazii simple, sumbre, în care veteranii și familiile lor vizitau cimitirele locale. Pe la 1890, a avut loc o

mutare a accentului de la consolare și cinstirea soldaților către comemorarea „Cauzei Pierdute” a Confederației. Schimbările cântecelor și discursurilor reflectă o evoluție a ritualului către un simbol de reînnoire culturală și conservatorism în Sud. Până la 1913 însă, tema naționalismului american avea pondere egală cu cea a Cauzei Pierdute.

La Gettysburg

Ceremoniile și discursul de Memorial Day din Parcul Național Gettysburg au devenit cunoscute în toată țara începând cu 1868. În iulie 1913, veteranii armatelor confederate s-au adunat la Gettysburg să comemoreze aniversarea a cincizeci de ani de la cea mai celebră și mai sângeroasă bătălie a Războiului Civil. „Reuniunea Albastră-Gri” a constat în parade, reconstituiri și discursuri ale unei serii de demnitari, inclusiv președintele Woodrow Wilson, primul președinte originar din Sud care a fost ales după război. Congressmanul James Heflin de Alabama a primit onoarea de a ține principalul discurs. Heflin era un orator talentat; două dintre cele mai celebre discursuri ale sale erau susținerea Monumentului Lincoln și apelul pentru ca Ziua Mamei să devină sărbătoare oficială, dar alegerea sa ca orator de Memorial Day a fost controversată. Adversarii săi l-au acuzat de rasism, dar discursul său a fost unul moderat, cu accent pe unitatea națională și bunăvoință, iar ziarele, chiar și cele care l-au atacat la început, l-au lăudat.

Parada de Memorial Day din 1942 de la Washington

Numele preferat al sărbătorii s-a schimbat treptat din „Decoration Day” în „Memorial Day”, utilizat pentru prima oară în 1882. El a devenit mai frecvent abia după al Doilea Război Mondial, și a fost declarat nume oficial prin lege federală în 1967. La 28 iunie 1968, Congresul a adoptat Legea Uniformizării Sărbătorilor

Legale, prin care trei sărbători au fost mutate din ziua lor tradițională la o anumite zi de luni pentru a crea niște convenabile weekenduri de trei zile; cele trei sărbători erau ziua lui Washington, Ziua Veteranilor și Memorial Day. Schimbarea

Memorial Day de la data sa tradițională de 30 mai la ultima luni din mai. Legea a intrat în vigoare la nivel federal în 1971.

Asociațiile Veterans of Foreign Wars (VFW) și Sons of Union Veterans of the Civil War (SUVCW) susțin în continuare revenirea la data inițială, deși semnificația datei respective este minimă. VFW a declarat în 2002 într-un discurs de Memorial Day:

Schimbarea date doar pentru a face weekenduri de trei zile a subminat însăși semnificația zilei. Fără îndoială, aceasta a contribuit din plin la felul nonșalant cu care publicul sărbătorește Memorial Day.

Începând cu 1987, senatorul de Hawaii Daniel Inouye, veteran al celui de al Doilea Război Mondial a propus în mod repetat măsuri de revenire a sărbătorii Memorial Day la ziua sa inițială.

După o oarecare confuzie și conservatorism inițial, toate cele 50 de state au adoptat schimbarea de dată în câțiva ani. Memorial Day rămâne ca sărbătoare legală și deoarece marchează neoficial începutul sezonului estival. În Canada vecină, acest rol este jucat de Victoria Day, o sărbătoare care cade fie în ziua de 24 mai, fie în ultima luni dinaintea acestei date, fiind astfel exact cu o săptămână înainte de Memorial Day.

Tradiții

Mulți oameni sărbătoresc Memorial Day vizitând cimitire și monumente. Un moment de reculegere se ține în toată țara la ora 15:00 ora locală. O altă tradiție este arborarea drapelului național în bernă din zorii zilei până la amiază. Grupuri de voluntari pun drapele americane pe fiecare mormânt din Cimitirele Naționale.

Una dintre cele mai vechi tradiții este cursa automobilistică Indianapolis 500, care se organizează în ajunul Memorial Day începând cu 1911. În aceeași zi se organizează și cursa de automobile Coca-Cola 600 începând cu 1961. Turneul Memorial de golf are și el loc în preajma sărbătorii, din 1976.

2.- TRADIȚII ȘI OBICEIURI ALE STATELOR UNITE

Statele Unite sunt o țară cu un număr semnificativ de obiceiuri, unele dintre ele fiind proprii și altele dobândite din alte culturi. În acest articol, vom vorbi despre cele mai importante tradiții care există în țară, precum și despre comportamentul locuitorilor săi.

Mai jos aveți un index cu toate punctele pe care le vom trata în acest articol.

CRĂCIUNUL ȘI ANUL NOU

Străbătorile elfului pe raft - de Mark Baylor

Crăciunul este un moment destul de important în Statele Unite, deoarece majoritatea populației este creștină. Este obișnuit să decorați casele și să montați un pom de Crăciun, care este de obicei natural, în jurul căruia rămân cadouri.

Străzile sunt, de asemenea, pline de lumini și un copac este ridicat în cele mai importante locuri. Prin urmare, așa cum putem vedea în acest articol, în această țară găsim câțiva dintre cei mai impresionanți pomi de Crăciun din lume: Cei mai originali pomi de Crăciun din lume.

În mod tradițional, persoana care se ocupă de aducerea de cadouri celor mici este Moș Crăciun, cunoscut în alte țări sub numele de *Moș Crăciun*. Coboară pe hornul caselor în noaptea de 24 decembrie.

Cadourile nu sunt deschise în acea noapte, ci pe 25 decembrie dimineața. Pentru a afla dacă copiii s-au comportat bine, un elf Moș Crăciun observă de pe un raft: este așa-numitul *Elful de pe raft*.

De asemenea, pentru a sărbători noul an se organizează petreceri mari care durează toată noaptea. Unul dintre cele mai iconice locuri de întâlnire pe 31 decembrie este Times Square, în NY, unde o minge de cristal coboară în timp ce asistenții numără înapoi până în noul an.

Halloween

Halloweenul este sărbătorit în noaptea de 31 octombrie. Este o tradiție pe care irlandezii au adus-o în țară în secolul al XIX-lea și care astăzi a devenit populară în întreaga lume.

Casele sunt decorate cu o temă de frică și mister. Nu poți rata dovleci, care sunt golite și sculptate cu fețe întunecate. Copiii merg îmbrăcați din casă în casă și pronunță fraza *Truc sau tratece* înseamnă *Truc sau tratare*. După aceasta, oamenii care au deschis ușa le dau de obicei dulciuri. Dacă nu o fac, copiii ar putea fi la înălțime.

Halloween: o zi specială pentru copiii americani

Această dată coincide cu unele sărbători importante din alte țări, cum ar fi Ziua Morților din Mexic, despre care puteți afla mai multe în acest articol: Cele mai importante obiceiuri din Mexic.

Paști

Paștele marchează sfârșitul Săptămânii Sfinte, deși astăzi este o încrucișare între o tradiție religioasă și una laică. Cel mai izbitor obicei este cel practicat în Duminica Paștelui.

În această zi se face apelul *vânătoare de ouă de Paște*, în care protagonistul este iepurele de Paște. Ouăle sunt ascunse într-o zonă și copiii trebuie să le caute. Chiar și în Casa Albă, reședința președintelui Statelor Unite, este organizată. În acest fel, cei mici trăiesc o experiență unică.

- E atâta lumină în jur, pentru fiecare dintre noi. Lasă lumina să intre în casa sufletului tău și te vei simți cu adevărat împlinit.

-Ou înroșit, miel rumenit, cozonac mărit, Paște fericit!

Iepurele și ouăle de Paște

Nuntă

Vama la nunțile din Statele Unite

Statele Unite este una dintre țările în care se găsește cel mai mare procent de căsătorii, deoarece nunta este un eveniment destul de popular și răspândit în rândul cuplurilor.

Acestea sunt ținute în diverse locuri, inclusiv în biserică, pe o plajă sau într-o grădină. Ceremonia poate fi civilă sau religioasă și la aceasta participă de obicei rude și prieteni ai cuplului.

În timpul banchetului, se scoate un tort de nuntă mare, pentru a-l tăia cuplul. Este tipic ca nașul și nașa să țină un discurs amuzant și emoționant. La fel, mireasa o aruncă buchet de flori femeilor încă singure și, oricine o ia, ar trebui să fie

următoarea care se căsătorește. După banchet, noul cuplu căsătorit pleacă într-o călătorie pentru luna de miere.

Un alt mod original de a se căsători, destul de răspândit în țară, este de a merge la Las Vegas, Nevada, unde căsătoriile tematice se fac în capele mici.

Ziua Recunoștinței

Ziua Recunoștinței sau *Sărbătoare națională în S.U.A.* Este una dintre cele mai familiale petreceri din America. Se sărbătorește în a patra joi din noiembrie și are secole de istorie.

Preparatul principal de Ziua Recunoștinței

În ea, familia se adună pentru a mânca un curcan umplut succulent. Se face o rugăciune și se mulțumesc pentru ceea ce se are. În Manhattan NY, se organizează o mare paradă în care ies în evidență baloanele uriașe.

Obiceiuri sociale

Modalități și comportament social al americanilor

cuvântul *rata o domnule (Señora o DI.)* urmat de numele persoanei.

În Statele Unite există o mare diversitate culturală, astfel încât utilizările și obiceiurile variază foarte mult. Cu toate acestea, străinii sunt de obicei întâmpinați cu mâna și zâmbind, iar prietenii cu sărutări sau îmbrățișări.

Când te adresezi cuiva care încearcă să dea dovadă de respect,

Când purtați o conversație, trebuie să lăsați un spațiu personal adecvat.

Americanii sunt destul de punctuali și dacă întârziile este obișnuit să anunți. Dacă sunteți invitat la o casă, este bine văzut să aduceți un cadou, cum ar fi o sticlă de vin, un dulce sau flori.

Ziua Independenței

Pe 4 iulie, se sărbătorește unul dintre cele mai populare și importante festivaluri din țară: Ziua Independenței.

America's Fourth of July Parades - de Presidio din Monterey

Aceasta comemorează semnarea Declarației de Independență în 1776, cu care Statele Unite au încetat să mai fie o colonie britanică.

În această zi au loc parade în orașele mari și sunt organizate diverse evenimente. În plus, nu puteți rata focuri de artificii. Este o sărbătoare națională.

OBICEIURI FUNERARE

Când o persoană trece, este obișnuit să îi vizitați pe cei apropiați și să semneze o carte. Dacă un membru al familiei sau un prieten nu poate merge, trimiteți flori. Aceasta din urmă nu se face la înmormântările evreiești.

Înmormântarea poate fi într-o casă sau într-o biserică. Uneori prietenii sau familia spun câteva cuvinte despre persoana respectivă. Ulterior, are loc o procesiune până la locul înmormântării.

După înmormântare, asistenții vor mânca toți împreună câteva feluri de mâncare pe care rudele le pregătesc de obicei.

Acest obicei este destul de ciudat pentru străini din țări precum Spania sau Argentina.

Ritualuri funerare în Statele Unite

Încă din cele mai vechi timpuri înmormântările se fac conform obiceiurilor specifice zonei sau țării în care au loc. În special în mediul rural, oamenii sunt foarte atenți ca tradițiile să fie respectate cu strictețe.

Ne-am obișnuit să povestim despre obiceiurile funebre din România, așa că, în rândurile următoare, ne vom îndrepta atenția spre alte țări și chiar alte continente.

Cum se desfășoară ceremoniile de priveghi și înmormântare în Mexic, New Orleans și în alte zone ale Statelor Unite? Informațiile pe care le-am descoperit sunt atât de neobișnuite încât cu siguranță ne vor rămâne întipărite în minte. La fel și ție! Iată ce curiozități am aflat!

Mexic, țară celebră pentru sărbătoarea Dia de los muertos

În Mexic, la fel ca în România, familia organizează și un priveghi înainte de înmormântare. Aici, priveghiul se desfășoară de-a lungul a două sau trei zile, timp în care familia și apropiații persoanei decedate se roagă și împărtășesc amintiri despre cel trecut în veșnicie.

Ținuta este de asemenea importantă. Atât femeile, cât și bărbații poartă haine decente, elegante și închise la culoare.

După înmormântare, familia și invitații iau masa împreună. Obiceiul este ca fiecare participant să aducă mâncare pe care să o împartă cu persoanele prezente sau să ofere în dar

o anumită sumă de bani familiei îndoliate ca sprijin financiar pentru cheltuielile pe care le presupune înmormântarea. Apoi, în următoarele nouă zile se rostesc rugăciuni pentru ca sufletul persoanei decedate să fie primit în Rai. Acest obicei se numește novena și este specific nu doar în Mexic, ci în întreaga Americă Latină.

Pentru mexicani este esențial să păstreze vie amintirea celor care nu mai sunt printre ei. În acest sens, fiecare familie are acasă un altar cu poze și obiecte ale rudeniilor decedate.

O dată pe an s-au alocat chiar două zile speciale pentru sărbătorirea lor. Dia de los muertos are loc în 1 și 2 noiembrie, când familiile aprind lumânări la altar, pun flori, se roagă și vizitează mormintele celor dragi.

New Orleans, orașul unde jazz-ul răsună la înmormântări
New Orleans, Louisiana, SUA, este cunoscut pentru înmormântările atipice. Cortegiul funerar include de multe ori și o formație muzicală de jazz care interpretează melodii specifice pentru momentele funebre.

Majoritatea înmormântărilor cu muzică sunt pentru foști muzicieni, însă, cu timpul, tradiția a fost preluată și de alți locuitori ai orașului.

La fel ca în țara noastră, în New Orleans există obiceiul ca persoana decedată să fie condusă pe ultimul drum de familie și de toți participanții la slujba funerară. Aceștia pornesc de acasă, de la capelă sau biserică spre cimitir și, uneori, trecătorii se alătură și ei alaiului.

În tot acest timp, formația interpretează o muzică sobră, specifică momentului. Apoi, după ce omul drag este coborât în mormânt, ritmurile se schimbă, muzica devine mai veselă, atmosfera se transformă într-una de sărbătoare. Familia începe să danseze și să sărbătorească viața pe care a dus-o decedatul. În trecut, acest obicei era practicat exclusiv de populația africană din America și nu era deloc privit cu ochi buni, fiind considerat nepotrivit unei eveniment atât de solemn cum este o înmormântare.

Înmormântările „Green” specifice SUA

Tot mai multe familii din Statele Unite ale Americii iau în considerare înmormântările ecologice. Conform unui sondaj, peste 54% dintre americani își doresc să aibă renunțe la înmormântările tradiționale în favoarea celor „green”. Același sondaj ne spune că 72% dintre cimitire au înregistrat o creștere a cererilor pentru acest serviciu.

Ce presupune o înmormântare verde, ecologică?

Prin intermediul lor se dorește ca fiecare etapă din pregătirea decedatului să fie înlocuită cu una mai prietenoasă cu mediul, care să reducă emisiile de carbon.

Astfel, se renunță complet la îmbălsămare, la sicriul de lemn și la piatra funerară.

În multe cazuri persoana decedată este învelită într-un cearșaf și pusă așa în mormânt. Altă variantă este așezarea decedatului într-un sicriu care se descompune mult mai ușor. Deasupra mormântului, în loc de piatră, familia plantează flori. Sunt atât de multe curiozități de descoperit când vine vorba de ritualurile de înmormântare și e captivant să descoperi că felul în care e privită moartea diferă de la un punct de pe hartă la altul.

Alimente

Consumul de fast-food
în Statele Unite

Obiceiurile alimentare ale americanilor nu sunt foarte sănătoase, deoarece au tendința de a consuma fast-food, cum ar fi hamburgeri, pizza sau pui prăjit. Acesta este un obicei prost pe care oamenii încearcă să îl evite din ce în ce mai mult.

Este tipic să ieșiți să mâncați la un restaurant. În ele, porțiile sunt

destul de mari.

Când ați terminat, este obișnuit să părăsiți un bacșiș de aproximativ 15%, deoarece serviciul nu este inclus în preț.

Când vine vorba de gătit, alimentele care sunt cele mai utilizate sunt cartofii, pastele și orezul. Pe de altă parte, băuturile alcoolice sunt permise numai celor cu vârsta peste 21 de ani.

ADOLESCENȚĂ

Tinerii din Statele Unite au comportamente diverse, caracteristice culturii lor. De exemplu, le place să aibă petreceri mari în casele lor mai mult decât să meargă la discotecă.

În liceu, unul dintre cele mai importante evenimente este dansul numit *Balul de absolvire*. În el, ei merg ca un cuplu și hainele sunt destul de formale: fetele poartă rochii, iar băieții poartă costume.

O altă **întâlnire** care se sărbătorește este Ziua Îndrăgostiților, în care, printr-un serviciu de mesagerie, adolescenții fac adesea schimb de cărți și cadouri.

Spre deosebire de majoritatea țărilor, americanii încep să conducă la vârsta de 16 ani. Cu toate acestea, au unele restricții până când ajung la o vârstă mai matură.

Importanța dansului liceului pentru tinerii americani

AFACERI

Modul de a face afaceri
în Statele Unite

Când vine vorba de afaceri, oamenii din America sunt drăguți punctuali. Oamenii sunt întâmpinați cu o strângere de mână și se poartă rochia formală.

Negocierile sunt destul de directe și rapide. Este important să aveți informații prealabile despre compania cu care urmează să vă ocupați,

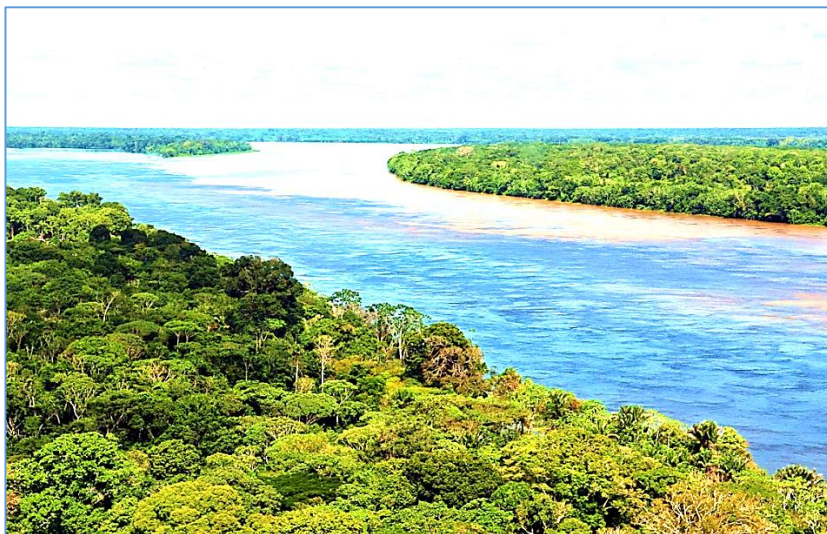
precum și să nu vorbiți despre unele subiecte precum politica sau religia.

B.- VAMA DIN REGIUNEA AMAZONULUI

Luis Martinez 11/02/2022

A vorbi despre obiceiurile din regiunea Amazonului nu este ușor. Pentru că, cu acest nume este cunoscut un teritoriu imens care cuprinde părți din nouă țări. Mai presus de toate, se găsește în Peru y Brasil, dar și în Bolivia, Columbia, Venezuela, Ecuador sau Guyana.

În plus, în extinderea sa de peste patru milioane de kilometri pătrați se află orașe moderne, dar și nenumărate triburi. Sunt recunoscute peste trei mii de teritorii indigene în care popoare ca guarani, tikuna, tucan, curipaco o los Kichwa, dar și altele care au puțin contact cu civilizația modernă. În orice caz, vă vom arăta câteva dintre obiceiurile din regiunea Amazonului dintr-o perspectivă comună tuturor acestor grupuri etnice.

LIMBI ALE REGIUNII AMAZON

Un bătrân Yagua din regiunea Amazonului

După cum puteți înțelege, într-un teritoriu atât de gigantic locuit de popoare independente, trebuie vorbite multe limbi. De fapt, experții cred că diversitatea sa lingvistică datează de mii de ani. Cu toate acestea, acestea au fost stabilite cinci grupuri lingvistice principale.

limbi tupi

Sunt cele mai răspândite în Amazon, în ciuda faptului că au fost ultimii care s-au extins în zonă. Acestea includ un total de optzeci de limbi, dar cea mai importantă este Tupi-Guarani. Acestea acoperă un teritoriu care nu include doar regiunea Amazonului, ci și bazinul Platei.

Limbi Ye sau Ge

De asemenea, destul de răspândit, mai ales pentru Amazon brazilian, există aproximativ zece limbi, deși fiecare are varietățile sale dialectale. La rândul lor, ei sunt incluși într-un grup lingvistic mai mare cunoscut sub numele de macro-ge.

limbi caribe

Originea sa este la nord de regiunea Amazonului, dar mai târziu s-a extins în zona centrală. În total, există aproximativ treizeci de limbi cu aproximativ cincizeci de mii de vorbitori. În prezent, are prezență în țări precum Venezuela, Brazilia și Columbia.

limbi arawak

Ele sunt răspândite toată America Latină, ei bine, în afară de Amazon, se găsesc chiar și în Paraguay și insulele Antilene. De importanța sa, faptul că unele dintre cuvintele lui vă vor da o idee au trecut în spaniolă. De exemplu, „guajiro”, „batata”, „cacique”, „caimán” sau „hamaca”.

Limbi pano-tacano

Se găsesc în sud-vestul Amazonului și, așa cum se întâmplă adesea cu acest tip de limbă, este înrudit cu altele din zonă. De asemenea, au fost găsite numeroase dialecte derivate din acesta. De exemplu, el reyesano, araona, Kaxarari ieșire shipibo.

OBICEIURI ALE REGIUNII AMAZONULUI DIN PUNCT DE VEDERE RELIGIOS

Obiceiurile religioase din regiunea Amazonului au elemente nativi la care se adaugă altele creștinii moștenit de la misionarii sosiți în zonă. Printre acestea din urmă se numără sărbătoarea Sărbătoarea Fecioarei Asumată, care are loc pe data de cincisprezece august.

Cu toate acestea, în unele locuri, cum ar fi orașul peruan Lamud Ambele substraturi sunt combinate la petrecerea în cinstea lui Domnul Gualamita. Împreună cu serile și novenele, cel *hatun luya*, cu dansuri tradiționale amazoniene.

Pe de altă parte, religiile indigene din zonă sunt în principal animiștii. Jungla este plină de viață spirituală. De fapt, ei cred că toate creaturile care o locuiesc au un spirit, inclusiv copacii și plantele. Convingerile lui sunt eminentemente telurice.

În ceea ce privește ritualurile lor, acestea sunt foarte variate, dar au numitor comun al consumului de halucinogene. Preoții sunt șamanii, care au grijă să-și vindece atât fizic, cât și spiritual aproapele.

Un trib izolat din Amazon

Modul de viață

Un oraș din regiunea Amazonului

Primul lucru pe care trebuie să-l explicăm cu privire la obiceiurile din regiunea Amazonului în ceea ce privește modul de viață este că individualitatea nu există. Vrem să spunem

asta nu fac diferența între subiect și colectivitate și chiar ambele se alătură naturii și culturii.

Individul lucrează pentru colectiv și joacă un rol în cadrul acestuia. Resursele obținute de grup sunt împărțite și chiar unele case sunt comunale. Cu toate acestea, acestea sunt orașe mici și împrăștiate care întrețin frecvent o relație între ele.

Pe de altă parte, marea majoritate a acestor triburi sunt vânători și culegători, deși practică și agricultura. Ei trăiesc în deplină armonie cu natura, pe care o respectă și chiar idolatrizează.

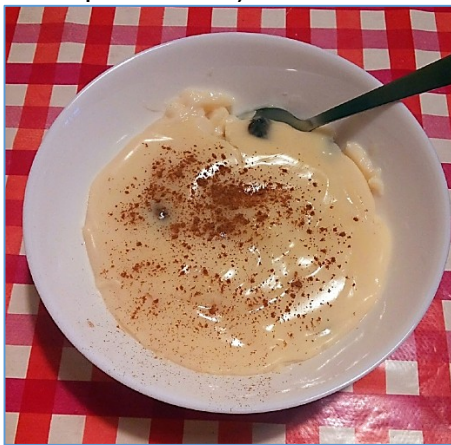
În ceea ce privește îmbrăcămintea, acestea diferă în funcție de grupul etnic în cauză. De fapt, unii merg practic goi, în timp ce alții poartă haine create din țesături vegetale. Unii chiar o fac într-un mod modern.

Și asta lumea actuală a ajuns și ea la o mare parte a acestor triburi, mai ales cei care locuiesc mai aproape de marile orașe. Prin urmare, ei și-au abandonat obiceiurile pentru a le asimila pe cele ale așa-zisei civilizații. De fapt, nu este ciudat că poți găsi unele orașe cu electricitate și televiziune.

Cu toate acestea, mai există triburile virgine în adâncurile Amazonului care sunt cunoscute doar pentru că au fost observate din avioane și elicoptere.

LA COMIDA

După cum probabil ați dedus, obiceiurile din regiunea Amazonului în materie de gastronomie sunt strâns legate de natura exuberantă a zonei. Adică popoarele mănâncă ceea ce le oferă pământul și marele râu.

Farfurie de terci

Nu vă putem spune despre mâncăruri tipice, decât în orașele care se află la marginea junglei. Dar vom aminti câteva dintre produsele pe care le consumă cel mai mult. Este cazul pirarucu, un pește mare care poate măsura până la patru metri. De fapt, este cel mai mare din lume dintre cei care trăiesc în apă dulce. Nu are coloana vertebrală și aroma sa este foarte blândă. De asemenea, mănâncă mult cupuaçu. Este un fruct foarte hrănit, cu o aromă asemănătoare cu fructul pasiunii.

Dar mai unic este pește curgător. Constă în a-l înveli în frunze de banană și a-l lăsa să se afume câteva ore sau zile sub nisip.

Pentru că sunt larve mari care se umplu cu carne și se prăjesc sau se prăjesc, deși se consumă și crude. Aparent, au o valoare nutritivă ridicată.

Este, de asemenea, un produs foarte unic piranha, pe care o mănâncă de obicei prăjită la grătar. Cât despre supe, acestea consumă Terci, pe care o fac cu carnea unui animal, apă și banane verzi fierte și piure. În sfârșit, este foarte comun casabe, care este o omleta facută cu aluat de yucca (cu asta se pregătesc și niste friteli gustoase). Și, în ceea ce privește băutura, este frecventă masato, cunoscută popular drept berea junglei.

Obiceiuri ale regiunii Amazon în ceea ce privește muzica și dansul

După cum v-am spus mai devreme, într-o regiune la fel de imensă precum Amazonul varietatea este principala caracteristică. Și putem aplica acest lucru și în muzica și dansurile lor. Cu toate acestea, găsim un substrat comun tuturor: motivele realizării lor sunt ceremonial. De exemplu, pentru a mulțumi recolta sau a

onora divinitatea.

Având în vedere imposibilitatea de a vă spune despre toate, urmează să vă oferim câteva mostre.

Dansul Ayahuasca

Inspirat de opera lui șamanii. De fapt, pune în scenă modul în care ei se încredințează mamei pământ și tatălui râul, pentru a-și face treaba. Totul începe când însuși șamanul pregătește o băutură cu bețișoare de huasca și chacruna pe care o dă membrilor tribului să o bea. După aceea, vindecătorul își îndeplinește ritualul. În cele din urmă, se obișnuiește ca participanții să facă donații șamanului.

Buriti buriti

În acest caz, este un dans de război. Instrumente precum tobe, manguare, și maracas sunt folosite pentru melodie. La fel, servește să le reamintească locuitorilor tribului de rădăcinile și obiceiurile lor, pe lângă faptul că trebuie să fie mereu vigilenți.

Dansul Toba

Originară din tribul care îi dă numele, recreează procesul de vânatoare a indigenilor din junglă. Din acest motiv, sunt recreate simbolic animale precum jaguarul, pasărea colibri, șarpele sau condorul. De asemenea, interpreții fac sărituri acrobatice care imită aruncarea armelor împotriva animalelor.

Dansul anacondei

Aduceți un omagiu acestui animal, unul dintre cei considerați sacru locuitorii din regiunea Amazonului. De fapt, atunci când performează în junglă, se folosește un șarpe adevărat. În orice caz, dansatorii imită mișcările șarpelui. De asemenea, se face să se ceară acestui animal să aibă grijă de culturi.

Dansul Amazonelor

Este una dintre cele mai frecvente din regiune. Este, de asemenea, un dans de război. De fapt, se dansează purtând arme precum sulite, săgeți sau machete. De asemenea, mișcările lor recrează lupta, iar artiștii poartă vopsea de război pe trup și pe fețe. În ciuda numelui său, este dansat atât de bărbați, cât și de femei.

În concluzie, v-am arătat câteva obiceiurile din regiunea Amazonului. Nu este ușor să le sintetizați pentru că este un spațiu vast populat de triburi foarte diferite. În orice caz, sperăm că cele explicate vă vor ajuta să cunoașteți puțin mai bine acea minunată bijuterie ecologică a planetei care este Amazon, considerat unul dintre șapte minuni naturale ale lumii. Un teritoriu, pe scurt, care pierde vegetație cu salturi și care este în mare pericol de a dispărea, lucru pe care nu ni-l putem permite.

C.- CE SE ÎNTÂMPLĂ DACĂ TUNĂ PE 29 IUNIE

Sf. Petru și Pavel – Obiceiuri și tradiții

Biserica îi prăznuiește pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel, iar în jurul acestei sărbători se păstrează o mulțime de obiceiuri și tradiții. Află care sunt și ce trebuie să faci de Sf. Petru și Pavel! Ziua de 29 iunie, în care se sărbătorește Sfinții Apostoli Petru și Pavel, marchează miezul verii agrare și perioada secerișului. Cei doi apostoli sunt sărbătoriți împreună pentru că au murit în aceeași zi, în anul 67, în timpul prigoanei creștine declanșată de împăratul roman Nero.

În credința populară, când tună de Sân Petru, în anul acela nu se vor face alune și nuci, căci le mănâncă viermii și pică jos („Mitologie Românească” – Marcel Olinescu).

Sfântul Apostol Petru, fiul lui Iona și fratele Apostolului Andrei, s-a născut în Betsaida Galileei. Numele său iudeu era Simon, însă Mântuitorul îl va numi Chifa (piatră). După o pescuire minunată pe lacul Ghenizaret, este chemat să devină „pescar de oameni”. Mărturisește în numele apostolilor dumnezeirea lui Hristos, dar se și leapădă de Hristos când El este prins spre a fi răstignit. După Înălțarea Domnului, Petru ia cuvântul în adunarea ucenicilor și aleg ca apostol pe Matia în locul lui Iuda. În ziua Cincizecimii, după predica Sfântului Apostol Petru, se botează trei mii de persoane. Sfântul Apostol Petru a propovăduit în Ierusalim, Iudeea, Samaria, Asia Mică până în Babilon și în ultima parte a vieții, la Roma. Sfântul Petru a murit răstignit pe cruce, cu capul în jos, în anul 67, pe 29 iunie. Petru era cel mai vârstnic dintre cei doisprezece Ucenici și deseori vorbea în numele Apostolilor, rugându-l pe Învățător să le explice înțelesul tainelor credinței.

Sfântul Apostol Pavel era originar din Tarsul Ciliciei, din neamul Veniamin. Sfântul Pavel a fost elevul învățatului Gamaliel și locuia în Tars și luptă împotriva creștinilor. Sfântul Apostol Pavel a participat la uciderea arhidiaconului Ștefan. Pe calea Damascului i se arată Hristos într-o lumină orbitoare și îl muștră: „Saule, Saule de ce mă prigonești?”. Se convertește și primește botezul de la Anania, episcopul Damascului.

Sfântul Apostol Pavel a pornit în trei mari călătorii misionare și a scris 14 epistole care se găsesc în Sfânta Scriptură. A fost decapitat din porunca împăratului Nero, în anul 67. Sfântul Apostol Pavel a fost numit „Apostolul Neamurilor”, deoarece a vestit cel mai mult pe Hristos printre popoarele păgâne din acele timpuri.

Sf. Petru și Pavel sunt protectorii spirituali ai închisorilor Pentru că Sfinții Apostoli Petru și Pavel au fost în temniță, deoarece l-au mărturisit pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, ei au devenit ocrotitori ai sistemului penitenciar din România. Ei sunt ocrotitori ai celor lipsiți de libertate și din cauza faptului că cei ajunși în penitenciare sunt persoane care au greșit față de Dumnezeu, precum au greșit și ei: Petru s-a lepădat de Hristos, iar Pavel i-a prigunit pe creștini.

SF. PETRU ȘI PAVEL – OBICEIURI ȘI TRADIȚII

Din această zi, cucul și privighetorile nu mai cântă. Tot acum, Sânpetru pocnește din bici, iar scânteile care apar cu acest prilej se transformă în licurici, care-i călăuzesc pe călătorii rătăciți pe drumuri de munte sau în pădure.

Pentru sporul casei și pentru sănătate, se respectă tradiția Moșilor de Sânpetru și se sfințesc la biserică pachete cu colaci, lumânări, mere dulci și mere acrișoare; apoi, aceste ofrande se împart oamenilor săraci. Oamenii pistruiți trebuie să se spele pe față cu apă la miezul nopții, când cântă cocoșul; tradiția spune că respectând acest ritual, pistruii nu se mai înmulțesc. Dacă tună și fulgeră în ziua Sfinților Apostoli, nucile și alunele vor fi viermănoase. Potrivit tradiției populare, se respectă sărbătoarea lupilor: nu se pun capcane și lupii nu se alungă cu focuri de armă, pentru ca aceste animale sălbatice să fie îmblânzite și să nu fure vitele din gospodării.

În această zi, în mediul rural există obiceiul ca mamele să pregătească și să dăruiască talismane pentru fiicele lor (o punguță roșie în care se păstrează câte un cățel de usturoi și frunze de pelin). Talismanul este purtat timp de trei zile pentru ca fetele să fie apărate de farmece și de iele, care le-ar fura norocul. Prin tradiție, femeile nu au voie să mănânce mere până în ziua praznicului, pentru a nu-i supăra pe cei trecuți la viața veșnică din familia respectivă. După această zi, tinerele fete au voie să mănânce mere; în schimb, vârstnicele din familie „au dezlegare” la mere abia la sărbătoarea Sfântului Ilie.

Sf. Petru și Pavel – superstiții

Tradiția spune că, de Sfinții Petru și Pavel oamenii au voie să lucreze aproape orice, dar să nu toarcă deoarece se crede că se „întorc colacii de la morți”.

În ziua sărbătoririi Sfinților Petru și Pavel, oamenii obișnuiesc să dea de pomană pentru sufletele celor morții. Sărbătoarea de Sf. Petru mai este cunoscută și sub numele de Moșii de SânPetru.

În ziua de Sf Petru este bine să se împartă mere dulci și miere prietenilor și vecinilor și să le urăm spor la muncă și sănătate.

Pentru a fi feriți de cele rele, în ziua de Sfântul Petru, oamenii poartă pelin și usturoi în buzunare. Nu este indicat să scuturi merii până pe 29 iunie, deoarece poate cădea grindina peste culturi.

În ziua praznicului Sf Petru și Pavel trebuie să-i felicităm pe toți cei care poartă următoarele nume: Petre, Petru, Petrișor, Petruț, Petruș, Petrică, Pătru, Petruța, Petronela, Pavel, Pavelică, Paveluță, Păvălaș, Paul, Paulică, Paulin, Petrache, Paula, Petruța, Paulina, Paula.

În timp ce unele cercetări spun că Petru a fost răstignit în anul 67, Pavel ar fi fost decapitat în anul 67. Cei doi apostoli sunt autori de epistole care au fost incluse de Biserică în textele canonice ale Noului Testament.

Sfinte Petre și Sfinte Pavele, amândoi ați lucrat cu neobosită însuflețire la răspândirea Împărăției lui Hristos, pecetluind mărturia devotamentului pentru Mântuitor cu sângele vostru. La Voi ne rugăm, când osânda unei judecăți nedrepte se abate asupra vieții noastre, să-i îndepărtați pe farisei din drumul nostru, luându-le cheile puterii, iar cuvântul lor să nu fie lucrător împotriva noastră. Acolo, în Împărăția lui Dumnezeu, vă bucurați de vederea Lui în slava cerească. De Acolo, priviți spre Biserica lui Hristos care călăuzește popoarele, pentru ca ele să vadă lumina Evangheliei și să nu rățăcească drumul care duce la izvoarele tămăduitoare ale harului. Ne închinăm Vouă, să-L rugați pe Mântuitorul nostru să-i lumineze și să-i apere de orice necaz pe episcopi, pe preoți și întregul popor creștin. Rugați-L pe Domnul secerișului să trimită lucrători sânguincioși în ogorul Tău, pentru ca toți oamenii de bunăcredință să aibă parte de binefacerile pe care le primim de la Dumnezeu prin Sfânta Biserică. Slăviți Apostoli Petru și Pavel, să ascultați rugăciunea noastră, credincioși încercați de cumplite necazuri, să fiți milostivi și să îndepărtați din viața noastră furia dușmanilor porniți să ne doboare cu orice preț. Amin.”

D.- COSTUMUL TIPIC YUKATÁN

1.- PORTUL YUKATAN

Costumul tipic din Yucatán își are rădăcinile în istoria celebrei peninsule mexicane, deoarece coincide cu îmbrăcămintea tradițională a mestizilor¹ din zonă. Dar include și articole purtate de spanioli, cum ar fi dantela olandeză și chantilly² și bijuterii religioase.

În orice caz, este un costum ușor și proaspăt, cum nu s-ar putea altfel având în vedere vremea caldă din Yucatan, a cărei temperatură medie anuală este de aproximativ 28 de grade Celsius. Dar este, de asemenea, o îmbrăcămintă care reflectă bogata tradiție a statului yucatecan. Prin urmare, dacă doriți să aflați mai multe despre costumul tipic din Yucatan, vom începe prin a vă vorbi puțin despre povestea lui.

Costumul tipic din Yucatán ca reflectare a istoriei zonei Femeile care poartă costumele lor tipice Yucatán

În afară, precis, de climatul său însorit, dacă Peninsula Yucatan este caracterizată de ceva, este pentru istoria sa bogată. Probabil locuit încă din Pleistocen, așa cum arată resturile găsite în Peșterile Loltín, au fost totuși maișii care au populat abundent Yucatán.

De fapt, teritoriul său este plin de situri arheologice care erau orașe antice ale civilizației precolumbiene. Printre ei, cei de chunchucmil, Chichen Itza, oxkintok o Acanceh, cu faimoasa sa

¹ Om născut dintr-un alb și dintr-o indiană din America de Nord.

² Garnisită cu broderie de Chantilly, mărgelile de gagat, căptușită cu mătase roșie.

piramidă a cerbului pe moarte. În orice caz, dacă doriți să aflați mai multe despre oraș, asigurați-vă că aflați despre numeroasele minuni ce poți vedea în Yucatan.

Odată cu apariția spaniolilor și a obiceiurilor lor, religia catolică și noile rochii de curte europene au ajuns și ele în zonă, toate acestea influențând costumul tipic din Yucatan, așa cum v-am spus mai înainte.

Această îmbrăcăminte ar fi purtată în marile proprietăți din zonă, multe dintre ele putând fi văzute și astăzi. Dintre acestea, cele ale Sfântul Antonie Sodzil, Xtepen, Uayalceh sau chiar mai spectaculos din tremurând.

Deja în timpurile moderne, costumul tipic din Yucatan, așa cum s-a întâmplat în multe alte locuri, a devenit un element de folclor regional care este folosit în festivități și comemorări. Dar va fi mai interesant să știm cum este costumul yucatecan.

Care este costumul tipic din Yucatan

Huipil

Pentru a explica caracteristicile îmbrăcăminte tradiționale din Yucatan, trebuie să facem diferența între hainele bărbaților și femeilor. Dar mai întâi, trebuie să vă vorbim despre o îmbrăcăminte esențială în aceste costume yucatecane și chiar în cele din alte state mexicane, cum ar fi

Puebla o Querétaro. Ne referim la huipil

Huipil sau hipil

După cum v-am mai spus, acest tip de bluză sau rochie împodobită cu culori strălucitoare este o reflectare a istoriei zonei. La sosirea spaniolelor, femeile mayașe purtau un trunchi gol. Întrucât cei care credeau că este împotriva moralității, au încercat să le acopere cu o haină care era deja folosită în alte părți ale Mexicului și care era cunoscută prin cuvântul nahuatl *Huipilli*, din care s-a întâmplat *güipil* sau hipil.

A câștigat atât de multă popularitate de-a lungul secolelor încât, în prezent, costumul tipic de Yucatan pentru femei se numește hipil, deși nu include doar acest lucru, ci și alte articole de îmbrăcăminte. Adică, ia această rochie tradițională ca bază și îi adaugă alte piese.

Prin urmare, hipilul este o rochie albă care are aceeași dimensiune deasupra și dedesubt. Este cusut pe părți și lasă

două deschideri pentru brațe, în timp ce capul este dreptunghiular și are margini în jurul său. Pe țesătura albă, au decolteul, mânecile și fundul broderiei de mare culoare. Dar, așa cum v-am spus, costumul tipic feminin din această zonă a Mexicului poartă mai multe haine.

Costum tipic Yukatán pentru femei

Costum tipic Yukatán pentru femei

Pe baza hipilului, femeia care poartă îmbrăcăminte tradițională Yukatec poate purta o amendă dublet pătrat cu mâneci care lasă brațele goale. Acest lucru este, de asemenea, împodobit, pe gât, cu margini rafinate cu broderie cusătură, mătase în stil englezesc și chiar cu miniaturi de ulei.

Pe de altă parte, sub hipil, poartă femeia yukatecană un fustan sau jupon care iese în evidență și care este ornamentat cu aceleași margini ca acela. Pentru a completa ansamblul, pe această îmbrăcăminte sunt așezate

diferite ornamente care merită comentate.

În principal, sunt lungi și luxoase rozarii³ care combină filigran de aur și mărgelile de corali și sunt sculptate de principalii bijutieri din Yukatán. La fel, diferite atașamente atârnă de ele. De exemplu, monedele de aur care se numesc scuturi, la fel ca cele vechi din Spania. Și, de asemenea, prețioase cruci de filigran realizat și de artiști yukatecani.

În ceea ce privește coafura, așa-numita *t'utch*. Acesta constă în adunarea părului înapoi în formă de ciocan și ținută de un arc cu panglică. Unele femei adaugă pompadour cu bucle grațioase. În cele din urmă, în urechi poartă mari și lungi arete din filigran auriu cu pietre colorate. În mod normal, se potrivesc cu rozariile de la gât.ⁱ

³ Loc în care se plantează trandafiri.

Costumul tipic Yukatán pentru bărbați

Îmbrăcămintea tradițională pentru bărbați din Yukatán este mult mai simplă. Pentru a salva combinația cu femininul, este, de asemenea, alb, atât pantalonii, cât și partea superioară. Primul este realizat din pânză sau denim și se termină într-o gură largă de clopot. De asemenea, se amidonează și se calcă.

La rândul său, cămașa este lungă și confecționată din țesătură. De asemenea, este călcat cu grijă și are nasturi aurii care atârnă de un lanț care le unește în interiorul hainei.

Costume tipice Yukatán pentru bărbați și femei

Cu toate acestea, în prezent, acest model este adesea schimbat în clasic guayabera de origine cubaneză.

În ceea ce privește încălțăminte, acestea sunt espadrile din piele. Acestea sunt atașate la gleznă cu o curea lăcuită și cusută și au o talpă de piele. În cele din urmă, ei poartă și o pălărie de paie Panama.

Cu toate acestea, costumul clasic de lucru este oarecum diferit. Se compune din pantaloni puternici din pânză, un tricou din bumbac și un șorț coti albastru sau dungat din pânză groasă, de asemenea din pânză.

După ce ați văzut elementele costumului tipic Yukatán pentru ambele sexe, veți fi, de asemenea, interesat să știți când este folosit, adică la ce date puteți vedea Yukatecii purtându-l cu mândrie.

Când este folosit costumul tipic Yukatán

Deoarece, așa cum este logic și se întâmplă în toate părțile lumii, îmbrăcămintea tipică este folosită doar în evenimente folclorice mari sau festivități desemnate. Atunci locuitorii statului profită de ocazie pentru a-și recupera costumul tipic și a-l purta pentru nativi și vizitatori. Este și momentul în care, îmbrăcați în îmbrăcămintea lor tradițională, dansează bărbații și femeile jarana, dansul tipic al statului.

Unele dintre aceste petreceri sunt cele ale Sfânta Agnes în Dzitas De La Candelaria din Valladolid de Sfântul Antonie din Padova în Tinum, din Sfântul Hristos al Blisterelor din Mérida la Maica Domnului din Izamal în localitatea omonimă.

Yukateca Jarana

La fel de important este rolul costumului tipic în timpul sărbătorilor Fecioara lui Guadalupe, care, după cum știți, este hramul întregului Mexic. În toate aceste sărbători, îmbrăcămintea tradițională din Yukatán are o mare importanță într-o activitate.

2.- LACTATELE ȘI JARANA

Vorbim despre vaquería, o tradiție yukatecană care datează din epoca colonială. La acea vreme, spaniolii care aveau ferme de vite își adunau muncitorii pentru a efectua "Fierul", care nu era altceva decât marcarea vitelor.

Însoțind această lucrare, au avut loc dansuri și alte evenimente festive. Pentru cei din urmă, participanții au purtat cele mai elegante haine. Astăzi, aceste evenimente sunt recreate ca o simplă activitate recreativă și costumul tipic din Yukatán este foarte prezent, mai ales în dansuri.

Acestea din urmă, așa cum am spus, au și un protagonist incontestabil: jarana. Este dansul tipic al zonei și primește acest nume deoarece, când a început, se spunea «*Jarana a început deja*». În orice caz, în acele momente când îmbrăcămintea tradițională Yukatec devine relevantă.

Se spune că originea acestui dans se află în Jota aragoneză, ale cărui ritmuri și moduri le reflectă și astăzi. Dar include și elemente maya. În acest sens, ți-am putea spune că este un dans de fuziune între nativ și colonial.

Pentru a-l reprezenta, dansatorii, bărbații și femeile îmbrăcați într-un mod tradițional, își păstrează trunchiul în poziție verticală în timp ce își mișcă picioarele în ritmul muzicii. Această poziție vă permite să dezvoltați una dintre cele mai tipice componente ale jaranei: dansează cu un obiect pe cap.

De fapt, cei mai experimentați dansatori o interpretează cu o sticlă plină și chiar cu o tavă de pahare fără a le arunca.

Pe de altă parte, sunt chemați muzicienii, care poartă și costumul tipic al lui Yukatán fanfară. Practic este alcătuit din două trâmbițe, un trombon, două clarinete, un contrabas, un saxofon, doi timbali și un guiro⁴. Acesta din urmă este un instrument de percuție realizat cu tărăcuță uscată, care este, de asemenea, utilizat în muzica tradițională cubaneză și în alte țări din America Latină. Aceste formații sunt aproape la fel de populare în Mexic ca și mariachis, grupuri muzicale mexicane care merită să fie cunoscute în profunzime.

În concluzie, v-am arătat Costumul tipic Yukatán și, de asemenea, momentele când este folosit. Fără îndoială, este unul dintre cele mai importante elemente ale folclorului yukatec și este o plăcere să-l văd cu tonurile sale albe și strasurile aurii.

John F. Kennedy:

„Nu vă întrebați ce poate face țara pentru voi, întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară”, le-a transmis Kennedy americanilor.

⁴ instrument popular indian din America Latină, introdus în orch. simf. în urmă cu câteva decenii. El este format dintr-o tigră, care are o porțiune din suprafața sa niște nervuri (în relief). Cu o baghetă mică de metal (10-12 cm) se freacă nervurile, obținându-se un zgomot asemănător cu râcăiala. Echiv. engl. gourd.

E.- ISTORIE SI TRADIȚII - ZIUA AMERICII

Statuia Libertății, un simbol mondial al democrației

Curajul, libertatea și uniunea, simbolizate pe drapelul S.U.A.

4 iulie - celebrarea libertății

Altarul președinților americani de pe Muntele Rushmore

Clopotul Libertății, un important simbol al Americii

1.- JIMMY CARTER, PREȘEDINTELE AMERICAN

DISTINS CU UN PREMIU NOBEL „Caută acolo unde nu caută nimeni! Acolo este răspunsul”, unul dintre citatele rosite de Jimmy

Carter, cel de-al 39-lea președinte al Statelor Unite ale Americii.

Jimmy Carter a fost nominalizat candidat la președinție de către democrați, în 1976, învingând un concurent puternic, pe Gerald Ford. După investire, pe plan intern, s-a evidențiat mai mult prin promisiuni decât prin inițiative puse în practică, însă pe plan

internațional, a fost responsabil de semnarea tratatului istoric de la Camp David dintre Israel și Egipt.

În 2002, eforturile sale de a aplana conflictele internaționale și de a apăra drepturile omului au fost recompensate cu un premiu Nobel pentru Pace. A fost primul președinte american care a scris un roman, „The Hornet's Nest”.

2.- PREȘEDINTELE AMERICAN GEORGE BUSH

Cel de-al 43-lea președinte al Statelor Unite ale Americii,
George Bush

Golden Gate, unul dintre cele mai faimoase poduri ale Americii

Cel de-al 43-lea președinte al Statelor Unite ale Americii, George Bush, a petrecut opt ani la Casa Albă, lăsând în urmă o națiune slăbită și contestată până și de aliați. Tatăl lui a fost cel de-al 41-lea președinte american, cu opt ani înainte de Bush.

George Walker Bush, pe numele lui complet, a fost ales președinte în noiembrie 2000, după un scrutin contestat. Alegerile prezidențiale din 2004, în urma cărora Bush a fost reales președintele al SUA, i-au confirmat legitimitatea pusă la îndoială în urma rezultatelor din 2000. Cel de-al doilea mandat s-a terminat odată cu depunerea jurământului de către

succesorul său, Barack Obama.

Iată câteva dintre citatele rostite de George Bush, de-a lungul vieții sale:

„Suferința, tragedia și ura sunt numai pentru un timp. Bunătatea, amintirea și dragostea sunt nesfârșite.”

„Consider că libertatea este cea mai profundă nevoie a sufletului omenesc.”

„Istoria este în mișcare și se va îndrepta fie înspre speranță, fie înspre tragedie.”

„Azi am de ales. Pot rezista realității și să sufăr sau să accept pașnic ceea ce nu pot schimba.”

3.- FIICA CEA MARE A PREȘEDINTELUI BARACK OBAMA

Fiica cea mare a actualului președinte american s-a născut pe 4 iulie 1995 (!)

Fiica cea mare a actualului președinte american Barack Obama, Malia, s-a născut pe 4 iulie, de Ziua Americii.

Când nu se află în călătoriile impuse de calitatea sa de președinte, Obama își petrece o

mare parte a timpului liber în compania soției sale, Michelle, și a celor două fete ale lor, Malia și Sasha, care s-a născut în 2001.

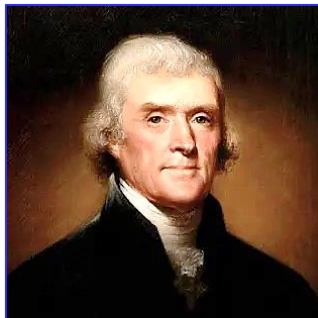
Un exemplu de eleganță stil și bun gust, Michelle Obama și-a format imaginea unei femei obișnuite, venite dintr-un mediu

modest, care a atins cele mai înalte standarde profesionale și sociale.

TREI PREȘEDINȚI AMERICANI AU MURIT ÎN ZIUA DE 4 IULIE.

John Adams, al doilea președinte 1797- 1801

Thomas Jefferson, al 3-lea președinte 1801-1805

James Monroe, președinte 1817-1825,

John Adams și Thomas Jefferson au încetat din viață în aceeași zi și același an, 4 iulie 1826, la distanță de câteva ore unul de celălalt, la cea de-a 50-a aniversare a Declarației de Independență. James Monroe, cel de-al cincilea președinte american, s-a stins din viață tot pe 4 iulie, dar în anul 1831, de insuficiență cardiacă și tuberculoză.

JOHN ADAMS, AL DOILEA PREȘEDINTE

John Adams, al doilea președinte al Statelor Unite ale Americii, și-a început mandatul pe 4 martie 1797. A câștigat președinția cu o diferență de trei voturi electorale împotriva republicanului Jefferson. În 1801, pierde noua cursă electorală împotriva lui Jefferson, cu opt voturi diferență.

THOMAS JEFFERSON AL TREILEA PREȘEDINTE

Cel de-al treilea președinte al Statelor Unite ale Americii, Thomas Jefferson, este considerat un remarcabil ocupant al fotoliului de președinte și unul dintre cei mai de seamă patrioți ai revoluției americane. Ca o completare armonioasă a carierei sale politice, a fost agricultor, arheolog, horticultor, arhitect, plantator, etimolog, paleontolog, autor de studii, avocat, inventator, violonist și fondator al Universității din Virginia.

JAMES MONROE, PREȘEDINTE 1817-1825

James Monroe a fost un om de stat, avocat, diplomat și părinte fondator american care a servit ca al cincilea președinte al Statelor Unite între 1817 și 1825,... Înainte de a fi ales președinte, James Monroe a fost și ministru de externe și ministru de război. După ce a ajuns președinte, a inaugurat

cea ce în istoria SUA se numește „Era of Good Feelings”, „Epoca bunelor sentimente” în traducere. După ce mandatul său de președinte s-a încheiat, James Monroe s-a retras în Monroe Hill.

4.- GEORGE WASHINGTON - PRIMUL PREȘEDINTE AMERICAN

Citate rostite de primul președinte al Statelor Unite ale Americii

Supranumit „Părintele nației americane”, George Washington a fost primul președinte american, ales în unanimitate, în 1789, după ce îi înfrânge pe britanici în lupta pentru independență. Este singurul președinte care a luat 100% dintre voturile electoratului. La inaugurarea sa a insistat să se servească rom de Barbados.

Caracterizat de o prezență sobră, George Washington a servit al doilea termen ca președinte, din 1792, fără entuziasm, refuzând să candideze pentru al treilea, stabilind astfel obiceiul de maximum două termene ca președinte. În ceea ce privește viața personală, a fost căsătorit cu Martha Dandridge Custis, o văduvă cu doi copii. Unii istorici susțin că între ei exista un grad de rudenie foarte îndepărtat.

Despre viața primului președinte american s-au scris cărți palpitate și s-au realizat documentare și filme. Iată câteva dintre cele mai interesante citate ale lui George Washington: „E mai bine să nu te scuzi, decât să dai o explicație proastă.” „Fii bine-crescut cu toată lumea, dar intim cu câțiva. Și testează-i bine înainte să le oferi încrederea ta.”

„Este mai bine să fii singur decât într-o companie proastă.”

„Dorința mea este să văd această boală a omenirii, războiul, eradicată pe pământ.”

„Fericirea și datoria morală sunt inseparabile una de cealaltă.”

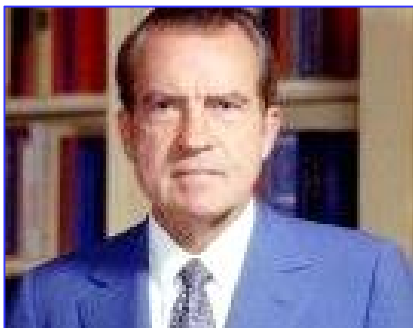
5.- RICHARD NIXON AL 37-LEA PREȘEDINTE AMERICAN.

Richard Nixon și scandalul care a zguduit America anilor '70

Născut într-o fermă din orașul Yorba Linda, Richard Nixon a fost unul dintre cei mai influenți președinți americani, dar și unul dintre cei mai căzuți în dizgrație.

Numele lui este legat de un uriaș scandal politic din Statele

Unite, care a culminat cu demisia lui Nixon, al 37-lea președinte american.

Totul a început cu decizia lui de a instala microfoane în clădirea Watergate, pentru a-și spiona adversarii din Partidul Democrat. Însă cei care aveau misiunea de a planta microfoanele au fost prinși. După investigație, poliția realizează că aceștia nu erau niște simpli spărgători, fiind demonstrată legătura lor cu Casa Albă.

După un val de demisii ale unor persoane din conducerea Comitetului pentru Realegerea președintelui Nixon, Bob Woodward și Carl Bernstein, reporteri la The Washington Post, încep să investigheze spargerea de la Watergate. În scurt timp, ei concluzionează că spargerea a fost un ordin politic. Cu toate acestea, Nixon câștigă alegerile din noiembrie 1973.

După câteva luni, începe procesul celor implicați în scandalul Watergate. Pe parcursul audierilor televizate, apar informații legate de bani negri folosiți în campanie, de ascultarea telefoanelor și de activități secrete ale Comitetului pentru Realegerea Președintelui. Vicepreședintele Statelor Unite, în contextul acestor evenimente, demisionează, sub acuzația de luare de mită.

După câteva luni, demisionează și Nixon, deși tot timpul și-a susținut nevinovăția. Pe 9 august 1974, Gerald Ford depune jurământul în calitate de președinte al Statelor Unite ale Americii. Nixon este grațiat o lună mai târziu.

Watergate a dus la promulgarea unor legi ce au schimbat din temelii regulile finanțării campaniilor electorale americane, iar reporterii Bob Woodward și Carl Bernstein au primit premiul Pulitzer pentru ancheta desfășurată.

6.-BARACK OBAMA, SIMBOL AL VISULUI AMERICAN

De la asistent social și profesor de drept constituțional, la cel de-al 44-lea președinte al SUA

De când a devenit primul președinte de culoare al Statelor Unite ale Americii, Barack Obama a devenit un simbol al visului american, demonstrând că poți avea succes în țara tuturor posibilităților.

De la asistent social, student la Harvard, profesor de drept constituțional și politician influent,

Barack Obama a devenit cel de-al 44-lea președinte al SUA, în urma unor alegeri istorice, înlocuindu-l pe George W. Bush. În timpul campaniei electorale, a pus accent pe războiul din Irak, pe creșterea independenței energetice și pe furnizarea de

servicii medicale pentru toate persoanele.

După ce rezultatele au fost anunțate, în fața a sute de mii de susținători adunați la Chicago, Obama afirma că „schimbarea a sosit în America”, continuând: „Drumul înainte va fi lung. Urcușul va fi greu. S-ar putea să nu ajungem la capăt într-un an, nici măcar într-un singur mandat. Dar, America, niciodată nu am fost mai plin de speranță că vom ajunge acolo.”

În ceea ce privește viața personală, Barack Obama este căsătorit cu Michelle Robinson. Prima lor fiică, Malia, s-a născut în anul 1998, iar a doua, Sasha, în 2001. Opt ani mai târziu, liderul Comitetului Nobel l-a anunțat pe Obama ca laureat al Premiului Nobel pentru Pace, „pentru eforturile extraordinare de îndreptare a diplomației mondiale și a cooperării între popoare”.

7.- JOHN F. KENNEDY, CEL DE-AL 35-LEA PREȘEDINTE AL STATELOR UNITE

Citate importante rostite de președinții americani John F. Kennedy și Bill Clinton

Președinții americani John F. Kennedy și Bill Clinton au fost aleși să conducă Statele Unite în jurul vârstei de 40 de ani. În cele ce urmează, am

prezentat o serie de detalii importante din viața lor, precum și câteva lecții de viață transmise de ei prin intermediul citatelor.

John F. Kennedy, cel de-al 35-lea președinte al Statelor Unite

John Fitzgerald Kennedy a fost cel de-al 35-lea președinte al Statelor Unite, servind mai puțin de trei ani înainte de a fi asasinat, în 1963. Se spune despre el că ar fi

avut un IQ de 158.

A fost ales președinte în 1960, când a susținut unul dintre cele mai memorabile discursuri de investiție din istorie: „Nu vă întrebați ce poate face țara pentru voi, întrebați-vă ce puteți face voi pentru țară”, le-a transmis Kennedy americanilor.

Pe 22 noiembrie 1963, în timp ce Kennedy, soția sa și guvernatorul statului Texas traversau cu limuzina centrul orașului, s-au auzit trei focuri de armă. Cel de-al doilea foc l-a lovit pe Kennedy în spate și i-a ieșit prin gât. Al treilea foc a fost fatal, Kennedy fiind împușcat în cap. O jumătate de oră mai târziu, a fost declarat mort. Cu doar câteva momente înainte de tragedie, mulțimea prezentă pe străzi îl aclama pe Kennedy.

Tragicul eveniment a generat apariția mai multor teorii ale conspirației, mai ales din cauza unor neclarități. De exemplu, limuzina cu care se deplasase președintele a fost imediat spălată meticolos, în loc să fie supusă investigațiilor, zona nu a fost izolată de poliție, iar fotografiile de la autopsia lui Kennedy au dispărut. Au fost publicate peste 40.000 de cărți despre moartea lui Kennedy, dar misterul morții sale nu a fost elucidat nici până în prezent.

Kennedy a rămas cunoscut pentru programele sale fiscale care au permis extinderea economiei americane. Dintre citatele rămase de la Kennedy, amintim:

„Este nevoie de oameni ce pot visa lucruri care nu există.”

„Dacă găsești un drum fără obstacole, probabil că drumul acela nu duce nicăieri.”

„Dacă nu putem acum să punem punct divergențelor, putem cel puțin încerca să facem lumea mai sigură pentru diversitate.”

„Libertatea fără învățare este întotdeauna în pierdere. Educația fără libertate este în van.”

„Timpul potrivit pentru a repara acoperișul este atunci când soarele strălucește pe cer.”

„Poveștile de curaj din trecut ne pot învăța, pot oferi speranță, ne inspiră. Ele nu pot ține înșă loc de curaj în sine. Pentru aceasta, fiecare om trebuie să privească în propriul său suflet.”

8.- BILL CLINTON, PREȘEDINTE ÎNTRE ANII 1993 ȘI 2001

Bill Clinton a fost cel de-al 42-lea președinte al SUA, între anii 1993 și 2001. Este cel mai bine cunoscut pentru eforturile de pace în Irlanda.

A studiat afaceri externe la Universitatea Georgetown din Washington și s-a pregătit pentru cariera politică la

Universitatea Oxford, ca bursier Rhodes. După ce a absolvit dreptul la Yale, a fost angajat ca profesor de drept la Universitatea din Arkansas.

La vârsta de 32 de ani, Bill Clinton a devenit cel mai tânăr guvernator din Arkansas și din istoria Statelor Unite. În 1982, a câștigat, din nou, alegerile pentru postul de guvernator și a rămas în această funcție în următorii zece ani. În 1993, a devenit cel de-al 42-lea președinte al Statelor Unite, în 1996 fiind reales pentru cel de-al doilea mandat.

Iată câteva dintre cele mai importante citate ale lui Bill Clinton:

„Dacă vei trăi suficient de mult, vei face greșeli. Dar dacă înveți din ele, vei deveni mai bun. Reușita ține de gestionarea emoțiilor, nu de cum te afectează acestea. Nu trebuie să renunți niciodată, niciodată, niciodată!”

„Niciodată n-ar trebui să uităm că drumul spre tiranie începe cu distrugerea adevărului.”

„Democrațiile nu fac război între ele și, în linii mari, nu sponsorizează terorismul. Ele au o tendință mare pentru a respecta mediul înconjurător și drepturile omului și justiția socială.”

„Un președinte este ca un administrator de cimitir. Are o mulțime de supuși și nimeni nu-l ascultă.”

„Există un număr mare de oameni care pur și simplu nu posedă valorile și viziunea necesare pentru a fi o parte a unei lumi inter-dependente. Ei cred că diferențele lor - fie religioase, politice, tribale sau etnice - sunt mai importante decât umanitatea noastră comună. Ei cred că adevărul lor justifică respingerea adevărului altor oameni, chiar dacă asta duce la moartea unor oameni nevinovați.”

9.- CALVIN COOLIDGE, CEL DE-AL 29-LEA VICEPREȘEDINTE ȘI CEL DE-AL 30-LEA PREȘEDINTE AL STATELOR UNITE ALE AMERICII

Singurul președinte american care s-a născut pe data de 4 iulie, de Ziua Independenței, a fost Calvin Coolidge, cel de-al 29-lea vicepreședinte și cel de-al 30-lea președinte al Statelor Unite ale Americii, succedând în oficiul președinției după moartea lui Warren G. Harding.

În octombrie 1926, a primit-o pe Regina Maria la Casă Albă, în timpul călătoriei pe care a realizat-o, în acel an, în jurul lumii. Niciun alt președinte american nu a fost la fel de tăcut precum Calvin Coolidge.

Nouă din zece solicitanți care

apelează la președinte vor ceva ce nu pot avea”, i-a spus el succesorului său, Herbert Hoover.

„Dacă faci pe mortul, vor termina în trei sau patru minute. Dacă zâmbești sau îți dregi glasul, o vor lua de la capăt.”

Calvin Coolidge și-a încheiat cariera politică printr-o singură propoziție: „Nu aleg să candidez pentru funcția de președinte în 1928.” S-a stins din viață pe 5 ianuarie 1933.

10.- RONALD REAGAN, CEL DE-AL 40-LEA PREȘEDINTE AL SUA

Umorul desăvârșit al președintelui american Ronald Reagan, regăsit în citatele sale

Cel de-al 40-lea președinte al Statelor Unite, Ronald Reagan, s-a bucurat de o mare popularitate și apreciere în rândul americanilor.

„Marele comunicator”, cum i se mai spunea lui Reagan, a pus mereu în valoare calitățile poporului pe care l-a condus. A rămas cunoscut pentru cea mai mare reducere de impozite din istoria Statelor Unite.

Licențiat în Științe Sociale, Reagan a intrat activ în

politică în anul 1954, iar 12 ani mai târziu, a obținut funcția de guvernator al Californiei. În 1980, este candidatul partidului republican în cursa pentru Casa Albă. Câștigă împotriva președintelui democrat Jimmy Carter. După ce a preluat mandatul în ianuarie 1981, 69 de zile mai târziu a fost împușcat. Va rămâne pentru tot restul vieții cu un hemotorax stâng. Prezența lui de spirit în timpul atentatului a făcut ca popularitatea lui să crească foarte mult într-un timp record.

Ronald Reagan a susținut un discurs, devenit ulterior celebru, la Berlin, în dreptul Porții Brandenburg. Adresat lui Mihail Gorbaciov, discursul a avut loc în contextul în care Europa și lumea întreagă erau divizate, de ceea ce Churchill numise „Cortina de fier”, și anume „Zidul Berlinului”. În fața unei audiențe de 45.000 de oameni, Reagan și-a început discursul: „Salutăm schimbarea și deschiderea; pentru că noi credem că libertatea și securitatea merg mână în mână, că avansarea pe direcția libertăților nu poate decât să întărească pacea mondială. Există un singur semn inconfundabil pe care sovieticii îl pot face, acesta fiind avansarea pe direcția libertății și a păcii. Domnule Secretar Gorbaciov, dacă sunteți în căutarea păcii, dacă sunteți în căutarea prosperității pentru Uniunea Sovietică și pentru Europa de Est, dacă doriți liberalizare, veniți la această poartă, domnule Gorbaciov, deschideți această poartă. Domnule Gorbaciov, domnule Gorbaciov, dărâmați acest zid!”

Discursul a fost simplu, pe înțelesul tuturor, dar în același timp, a avut profunzime și un grad ridicat de emoție, care a stârnit imediat reacția publicului. Doi ani mai târziu, a început distrugerea „Zidului Berlinului”, iar Reagan, datorită discursului său, a fost chemat pentru a aplica câteva lovituri simbolice de ciocan zidului.

Din momentul în care se anunță că suferă de Alzheimer, nu mai apare în spațiul public. A încetat din viață la vârsta de 93 de ani.

Recunoscut pentru înțelepciunea sa, Reagan a avut și un desăvârșit simț al umorului, motiv pentru care multe dintre

citatele sale au devenit celebre. Merită reamintite cele mai importante dintre ele:

„Sunt și avantaje în a fi ales președinte: chiar a doua zi, notele mele din liceu au fost declarate secrete.”

„Guvernul este ca un copil: un tub digestiv cu un mare apetit la un capăt și cu niciun simț al responsabilității la celălalt capăt.”

„Recesiune este atunci când vecinul tău își pierde slujba. Depresie este când o pierzi pe a ta.”

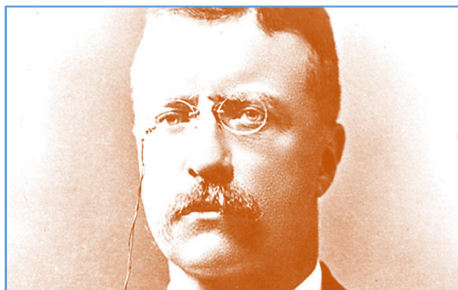
„Cum ar putea un președinte să nu fie actor?, răspunsul la întrebarea «Cum poate un actor să devină președinte?».”

„Punctul de vedere al Guvernului în ceea ce privește economia poate fi rezumat în câteva cuvinte: dacă funcționează, se impozitează, dacă în continuare merge, se reglementează și dacă nu mai funcționează, se subvenționează!”

„S-a spus că politica este a doua cea mai veche meserie din lume. Eu am observat o izbitoare asemănare cu prima.”

11.- THEODORE ROOSEVELT, CEL MAI TÂNĂR PREȘEDINTE AMERICAN

Lecțiile de viață ale cel mai tânăr președinte american, Theodore Roosevelt

Prin depunerea jurământului de președinte, Theodore Roosevelt a devenit cel mai tânăr președinte din istoria Statelor Unite. A fost numit președinte la 42 de ani, 10 luni și 18 zile, preluând mandatul în urma decesului lui W. McKinley.

Roosevelt și-a exprimat politica externă prin aforismul: „Să vorbești blând și să ai la tine o bătă groasă”. A primit porecla de „Spărgătorul de trusturi”, deoarece s-a opus marilor trusturi care, la sfârșitul secolului XIX, preluaseră multe companii mici, devenind chiar mai puternice decât statul.

A fost primul președinte american care a zburat cu avionul, precum și primul care s-a scufundat cu submarinul. Nu trebuie uitat nici faptul că a fost primul președinte care s-a accidentat în urma unei coliziuni între trăsura sa și un tramvai. În ceea ce privește viața personală, în 1880, Roosevelt s-a

căsătorit cu Alice Hathaway Lee. Recepția a avut loc în casa părinților miresei, printre invitați numărându-se și Edith Carow, care, mai târziu, i-a devenit a doua soție.

Pe 6 ianuarie 1919, s-a stins din viață, la vârsta de 60 de ani, în timpul somnului. Cauza morții a fost embolie coronariană.

Iată câteva dintre lecțiile de viață ale celui mai tânăr președinte american:

„Crede că poți și problema este rezolvată pe jumătate.”

„Pe termen lung, caracterul este decisiv pentru destinul unui om.”

„Este greu să pierzi, dar mult mai rău este să nu fi încercat niciodată să reușești.”

„Oamenii adevărați găsesc bucurii în toate lucrurile. ”

„Vorbele sunt un prost înlocuitor al faptelor, și până acum ne-am folosit doar de vorbe. Dacă e să devenim o națiune mare, trebuie nu doar să vorbim; trebuie să și acționăm măreț.”

„Gândurile mărețe vorbesc doar minților mari, dar acțiunile mărețe vorbesc întregii omeniri.”

„Fixează-ți ochii către stele, iar picioarele, pe pământ.”

„Trebuie să îndrăznim să devenim mari; măreția este rodul sacrificiului și al curajului nemărginit.”

12.- POVEȘTEA FASCINANTĂ A LUI ABRAHAM LINCOLN, UN ADEVĂRAT MODEL DE PERSEVERENȚĂ

Abraham Lincoln, nelipsit din orice top al oamenilor de succes, a fost cel de-al 16-lea președinte al Statelor Unite ale Americii. La un secol și jumătate de la trecerea sa în neființă, continuă să se numere printre cei mai admirați oameni de pe planetă, prin prisma vieții sale presărate cu obstacole transformate în realizări notabile. A reușit să ocupe prima poziție în SUA și să-și graveze pentru totdeauna cu litere de aur numele în istoria Americii.

Numit uneori Abe Lincoln sau Honest Abe (Abe cel

cinstit), Abraham Lincoln este considerat de istorici drept unul dintre cei mai importanți președinți ai Americii.

S-a născut într-o familie săracă de fermieri, cu părinți analfabeți. Deoarece și-a pierdut mama de la o vârstă fragedă, a fost nevoit să muncească din greu pentru a-și ajuta familia. Prin urmare, nu a primit educație școlară, ci s-a autoeducat, studiind singur matematica, literatura și dreptul. Greutățile nu l-au părăsit odată cu înaintarea în vârstă. Și-a pierdut trei dintre cei patru fii pe care i-a avut, la vârstele de patru, 12, respectiv 18 ani.

Când avea 51 de ani, a fost ales al 16-lea președinte al SUA. Celebritatea lui Abraham Lincoln se datorează deciziilor sale, care au schimbat istoria Statelor Unite. A militat pentru libertate și tradiție, fiind devotat principiilor Părinților Fondatori ai SUA.

De asemenea, a favorizat modernizarea economică și a încurajat urbanizarea, a menținut o națiune divizată - statele din Nord și cele din Sud - într-o perioadă dificilă, după Războiul de Secesiune. Tot el a condus statele din Nord în victoria din Războiul Civil. Pe 1 ianuarie 1863, a emis „Proclamația de emancipare”, care a condus la eliberarea sclavilor din toate statele SUA.

Pe 14 aprilie 1865, Abraham Lincoln a fost asasinat, în timp ce se afla la teatru, de un actor simpatizant al Confederației. A murit a doua zi, pe 15 aprilie 1865.

Curiozități despre Abraham Lincoln

Abraham Lincoln a fost primul președinte american care a avut barbă pe tot parcursul mandatului său. Pe 10 martie 1849, cerea patentul pentru o invenție: construisese un dispozitiv care urma să ajute vapoarele să treacă peste bancurile de nisip fără a mai fi descărcate. A primit patentul pentru această invenție după două luni. Deși mecanismul nu a fost folosit niciodată, Abraham Lincoln rămâne singurul președinte al Statelor Unite ale Americii cu un patent de inventator.

A creat Serviciile Secrete cu câteva ore înainte de moartea sa. După 1901, după ce alți doi președinți au fost asasinați, Serviciile Secrete s-au dedicat protecției acestora.

F.- 10 OBICEIURI ȘI PARTICULARITĂȚI DIN AMERICA LATINĂ

S-a scurs un an și 8 luni de când mă perind prin diverse țări din America Latină, în tentativa mea de a traversa cele două Americi pe bicicletă. În tot acest timp, am putut observa și nota, unele caracteristici, care mi se par haioase și diferite față de ce am văzut prin alte colțuri de lume. Așa că am să fac mai jos un rezumat, cu 10 dintre cele mai interesante astfel de particularități ale țărilor latino americane.

1. Dușul electric

Multe din băile latino-americanе, sunt dotate cu un duș electric. Apa este încălzită electric, iar de cele mai multe ori, firele la vedere, îți dau fiori. Primele dăți, mi-a fost și frică să mă spăl sub o asemenea chestie, dar m-am

obișnuit. Tot mi se pare o invenție și o practică proastă și foarte periculoasă.

2. Sticlă spartă în loc de sârmă ghimpată

Da, ați citit bine. Nu am idee de ce anume, dar latino-americanilor, li se pare mai sigură varianta de a cimenta în vârful gardului, bucăți de sticlă spartă, decât să pună tradiționala sârmă ghimpată. Chiar nu am prea văzut sârmă. Peste tot, bucăți de sticlă, să se taie mai bine potențialul hoț.

3. Capacele de la WC lipsă

Din Mexic în jos, s-au rărit și capacele de WC. Poate noi, românii, nu suntem prea departe de practica asta, dar totuși, în țările latino-americanе, capacele de la WC-uri ori se fură, ori nu se instalează, iar oamenii chiar sunt OK fără ele. Niște amici români care au o casă de vacanță în El Salvador, îmi povestiseră cum au cumpărat îngrijitorilor capac nou și aceștia l-au demontat, fiindcă nu erau obișnuiți să-l folosească. Ecuador este totuși o excepție. Aici am găsit o curățenie ireproșabilă și capace la WC-uri, chiar și în cele mai sărace locuri.

4. Banane fripte

Le găsești peste tot și denumirea corectă în spaniolă, este „platana”. Un soi de banană mai mare și puțin diferită la gust, dar pentru mine tot banană rămâne și prefer să o mănânc crudă. Latino americanii o mănâncă de multe ori cu orez, la prânz.

5. Cei mai mari producători de cafea, cea mai proastă cafea Brazilia, Columbia, Ecuador, Guatemala, El Salvador, etc se numără printre cei mai mari producători de cafea din lume. Totuși, contrar așteptărilor, nu o să găsiți o cultură solidă a preparării cafelei, în aceste țări. Ori te servesc cu o cafea prea apoasă, ori pun prea mult zahăr, ori te servesc cu nescafé. Italia și Grecia rămân țările unde am băut cele mai bune cafele. Prepararea cafelei și felul în care apreciază localnicii cafeaua, fac totul.

6. Boxe peste tot

Dacă zici america Latină, atunci zici muzică și voie bună și chiar așa este. De la magazine de mobilă, la alimentare, fiecare scoate câte o pereche de boxe afară și dă cu hiturile latino cât e ziua de mare. Recunosc că la început e haios și fain, dar la un moment dat îți se ia de atâta gălăgie.

7. Orez cu pui la micul dejun

Micul dejun este complet diferit față de cel european sau nord american. În multe din țările latino americane, oamenii mănâncă orez cu pui la micul dejun și cam același lucru ca felul doi, la prânz.

8. Dacă ești alb, ești cu siguranță american

Stereotipul cel mai des întâlnit. Cultura nord americană le este cea mai cunoscută latino americanilor, iar pentru ei, gringo,

înseamnă de cele mai multe ori, american. Tot asta se întâmplă și cu limba. Au impresia că dacă ești alb, automat vorbești și engleză.

9. Bilețele cu „Nu se dă pe datorie”

Am văzut de nenumărate ori acest tip de anunț. Or fi și locuri care dau pe datorie...dar în principiu, multe magazine și restaurante au astfel de mesaje afixate.

Citate memorabile - Abraham Lincoln

„Eu merg încet, dar nu merg niciodată înapoi.”

„Dacă vrei să testezi cu adevărat caracterul unui om, dă-i putere.”

10. Totul se încheie cu gratii și grilaje

Nivelul de încredere este unul scăzut, iar jafurile multe. De aia multe magazine folosesc gratii, chiar și în timpul zilei, iar noaptea ușile și ferestrele se acoperă cu un grilaj glisant.

G.- TRADIȚII ȘI SĂRBĂTORI AMERICANE

ZIUA DE NAȘTERE A LUI MARTIN LUTHER KING, JR.

Luni, 15 ianuarie- În fiecare an, în a treia zi de luni a lunii ianuarie, școlile, oficiile federale, oficiile poștale și băncile din America sunt aproape de a sărbători nașterea, viața și visul lui Martin Luther King. A luptat pentru libertatea, egalitatea și demnitatea tuturor raselor și a oamenilor cu mijloace non-violente. Ziua Martin Luther King amintește, de asemenea, tuturor de Rosa Parks și de Mișcarea pentru Drepturile Civile. A fost un mod greu de a trece proiectul de lege pentru a face din această zi o sărbătoare federală. Mulți au simțit că există și alți americani care merită o sărbătoare națională. Dar în 1983, la cincisprezece ani după moartea lui King, Ronald Reagan a semnat un proiect de lege, făcând a treia zi de luni a lunii ianuarie sărbătoare națională.

SISTEMELE DE DUȘ SMART – inovațiile secolului XXI: O experiență de duș personalizată și inteligentă

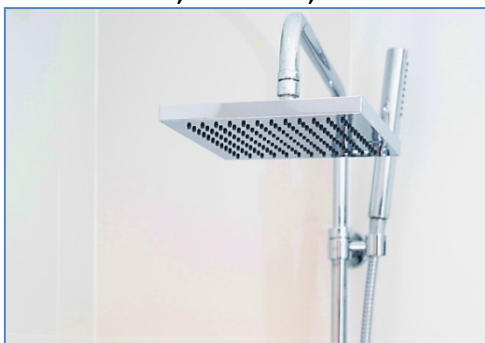
Pe măsură ce casele devin mai „inteligente” sau sunt integrate cu noi tehnologii, vă puteți bucura de mai mult confort, ușurință și siguranță ca niciodată. Cu un duș

„inteligent”, puteți avea chiar și o experiență de lux, o experiență spa personalizată la domiciliu.

Dar ce este mai exact un duș „inteligent” și cum funcționează acesta? În acest articol, vă explicăm ce este un duș inteligent, ce îl face unic și de ce ar trebui să luați în considerare instalarea unuia în baia dumneavoastră.

Ce sunt sistemele de dus smart?

Tehnologia a revoluționat aproape toate aspectele vieții noastre, iar baia nu face excepție. Sistemele de dus smart reprezintă cea mai recentă inovație în domeniul sanitar, oferind o experiență de duș personalizată și inteligentă, care depășește cu mult funcțiile tradiționale ale unui duș.

Spre deosebire de sistemele de duș clasice, sisteme de dus inteligente de la Amalux integrează diverse funcții inteligente, controlate prin intermediul unor aplicații mobile sau comenzi vocale. Ele permit o personalizare completă a experienței de duș, oferind utilizatorilor controlul

asupra temperaturii, presiunii apei, modului de pulverizare și chiar a iluminatului din baie.

Caracteristici principale ale sistemelor de dus smart:

Controlul precis al temperaturii: Setarea temperaturii dorite cu exactitate, eliminând riscul de opărire sau dușuri reci neplăcute.

Programarea scenariilor de duș: Salvarea preferințelor personale pentru temperatură, presiune și mod de pulverizare, creând scenarii personalizate pentru diferite momente ale zilei sau activități.

Materiale de calitate, construite pentru a rezista timp îndelungat

Iluminat personalizat ambiental: Integrarea sistemelor de iluminat LED cu dușul, permițând crearea unei atmosfere relaxante sau energizante prin intermediul diferitelor culori și intensități ale luminii.

Monitorizarea consumului de apă: Urmărirea consumului de apă în timp real și generarea de rapoarte detaliate pentru a optimiza utilizarea resurselor și a reduce costurile.

Beneficiile sistemelor de dus smart:

Dacă doriți o modalitate de a vă moderniza baia și de a crea ceva cu adevărat unic, integrarea unui duș inteligent este o necesitate. Un duș inteligent oferă beneficii de comoditate, confort, personalizare și conservare, făcându-vă rutina zilnică mai plăcută și mai eficientă. De asemenea, vă poate ajuta să creați un mediu de wellness personal pentru a vă stimula sănătatea și fericirea.

Experiență de duș personalizată: Adaptarea completă a dușului la preferințele individuale pentru temperatură, presiune și mod de pulverizare.

Confort sporit: Controlul precis al temperaturii elimină disconfortul cauzat de apa prea rece sau prea fierbinte.

Relaxare și revigorare: Diversele moduri de pulverizare oferă o experiență de duș relaxantă sau revigorantă, în funcție de nevoile momentului.

Economie de apă: Monitorizarea consumului de apă și optimizarea utilizării resurselor duc la reducerea costurilor cu apa.

Eficiență energetică: Unele sisteme smart includ funcții de economisire a energiei, cum ar fi oprirea automată a apei după o anumită perioadă de inactivitate.

Design modern și elegant: Sistemele de dus smart completează decorul băii cu un aspect modern și elegant.

Programarea scenariilor de duș: Salvarea preferințelor personale pentru temperatură, presiune și mod de pulverizare, creând scenarii personalizate pentru diferite momente ale zilei sau activități.

Materiale de calitate, construite pentru a rezista timp îndelungat

Iluminat personalizat ambiental: Integrarea sistemelor de iluminat LED cu dușul, permițând crearea unei atmosfere relaxante sau energizante prin intermediul diferitelor culori și intensități ale luminii.

Monitorizarea consumului de apă: Urmărirea consumului de apă în timp real și generarea de rapoarte detaliate pentru a optimiza utilizarea resurselor și a reduce costurile.